

ac durationem,quam ob causam aliarum fructus durent,aliarum non.Item cur quardam fructus cito, quarundam tardé. Et inquirenda plantarum proprietates, & radicum maximé, vt quo pacto aliarum fructus molles fiunt,aliarum nequaquam. Et quo pacto quidam venemur prouocent, quidam somnum, alij etiam interficiant, & multas differentias alias. Item quo modo aliarum fructus lac emittunt, aliarum non emittunt.

ARISTOTELIS

de Plantis,

LIBER SECVNDVS.

CAPVT I.

ARBOR tres vires habet,primam è genere terræ,alteram ex aquæ genere,tertiã ex ignis genere.

A terra enim fictio plantæ est, ab aqua coagulatio,ab igne fixationis vnio. Videmus multa ex his, in fictilibus quoque. Sunt enim in illis tria, lutum, quod est tanquam cæmentum fictilis: deinde aqua,qua vniuntur fictilia: postremum ignis, qui partes illius congregat, donec per ipsa absoluat eus generatio.Manifestatio itaque totius illorum coniunctionis,ab igne est. Nam raritas inest fictilibus secundum suas partes: & cum vltimè illas ignis, finitur humoris materia, & conglutinantur limi partes, prouenitque siccitas in loco humidi: & propter victoriam sequitur in omni animali, & planta, ac metallo, digestio. Est enim digestio, quando humor, & calor proprium terminum consequuntur.Id autem in digestionelapidis & metallorum manifestum est, in animali verò,& planta non item. Nam eorum partes non ita in vnum compactæ sunt,vt in lapidibus:& quia ab his profluunt quoddam prædit.E metallis,ac lapidibus non exit profluunt quodpiam,neque sudor,quia partes earum non sunt ræ,idecirco nihil ab ipsis exit,vt ab animali,& planta excrementa quædam exeunt. Neque alius quispiã, præterquã à raritate, fit exitus. In quo enim raritas non est, ab eo nihil profus exit Idecirco solidum est, in quod augeri quidpiam non potest. Quod enim potest augeri, loco indiget, in quo dilatetur,finiatúrque.Lapides autem,

φυτῶν περιττώματα ἐξ ἄνευ) ἐξ ὁδὸς τῆς δὴν[η] δὲ τῆ ἀραιότητος. ἐν ἧ γὰρ ἀραιότητι καὶ ἐστίν, ἀπὸ αὐτῶν περικλῶς οὐδὲν τι ἐξέρχεται, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, εἰς ὃ ἀνεύξειται τὸ περικλῶς γὰρ τὸ κωλύειται περικλῶς, διὲται τῶν, ἐν ἧ ἀπὸ πλατυθεῖν καὶ σφραγισθῆναι. λίθοι γὰρ ὄσρακται, καὶ τὰ

A καὶ τὰς διαμονὰς, πῶς πινῶν ἐξ διαυθίστου οἱ κερποὶ, πινῶν δ' οὐ καὶ δὲ τῶ ἀπὸ πινῶν ἐξ ὁδὸς τῆς δὴν[η] δὲ τῆ ἀραιότητος. ἐν ἧ γὰρ ἀραιότητι καὶ ἐστίν, ἀπὸ αὐτῶν περικλῶς οὐδὲν τι ἐξέρχεται, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, εἰς ὃ ἀνεύξειται τὸ περικλῶς γὰρ τὸ κωλύειται περικλῶς, διὲται τῶν, ἐν ἧ ἀπὸ πλατυθεῖν καὶ σφραγισθῆναι. λίθοι γὰρ ὄσρακται, καὶ τὰ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

περὶ φυτῶν βιβλίον τὸ Β.

Κεφάλαιον α.

ΤΟ δένδρον τρεῖς ἔχει διωμήεις: σπέρματι ἐκ τῆ γῆς, δευτέρῳ ἐκ τῆ γῆς καὶ τῆ ὕδατος, τρίτῳ ἐκ τῆ γῆς καὶ τῆ πυρός. δὲ τῆ γῆς γὰρ εἶναι ἡ κρησὶς τῆς βοτάνης: δὲ τῆ ὕδατος, ἡ σύμψηξις: δὲ τῆ πυρός, ἡ ἔνωσις τῆς συμψηξίως τῆ φυτῆ. βλεπομένη γὰρ πολλὰ τούτων καὶ ἐν τοῖς ὄσρακώδεσιν. εἰσι γὰρ ἐν τούτοις τρεῖς: πηλὸς, ἐξ οὗ γίνονται πηλίδος ὄσρακώδης: δευτέρῳ, ὕδατος, ὅθεν εἶναι τὸ σπέρματι τὰ ὄσρακώδη: τρίτῳ, τῆ πυρός, τὸ σπέρματι τὰ μέρη αὐτῆ, ἐς ἃ ἀπληροθεῖν δὲ αὐτῆ ἢ τούτου γῆσις: ἢ ἀπληροθεῖς γῆσις τῆς ἐνώσεως τούτων, δὲ τῆ πυρός εἶναι, ὅταν ἀφαιρήσῃς ἐνεστὶ τῆς ὄσρακώδεσι καὶ τὰ ἴδια μέρη, καὶ ὅταν μίξη τούτα τὸ πῦρ, τελειώται ἢ ὕλη τῆ ὕλης, καὶ συγκολληθῆναι τὰ μέρη τῆ πηλὸς, σφραγισθῆναι τῆ ξηρότητι ἐν τῷ τόπῳ τῆ ὕλης. καὶ διὰ τὴν ὄσρακώδεσιν ἐπιταίται πέφικται ἐν πηλῷ καὶ φυτῶν, καὶ μεταλλοῖς. πέφικται γὰρ εἶναι, ὅταν ὕλη τῆς καὶ θερμότητι ἐδώκεται ἀκαλουθῆναι. ἐστὶ δὲ τὸ ἐν τῆ πέφικται τῆ λίθου καὶ τῆς μεταλλῶν ἐκφυλάσῃ ἐν τῷ ζώῳ δὲ καὶ τῷ φυτῶν, οὐχ οὕτως, ὅτι τούτων τὰ μέρη καὶ εἰσι συμψηθηζοτα εἰς ἐν ὅς τοῖς λίθοις: καὶ ὅτι ἐκ τούτων κρησὶς τῆ σφραγισθῆναι, ἐκ δὲ τῶν λίθων καὶ τῶν μεταλλῶν καὶ ἐξ εἰσι κρησὶς, ἢ τῆς ἐδώκε. τὰ γὰρ μέρη αὐτῶν, καὶ εἰσὶν ἀμαρῶν καὶ πύθεν οὐδὲ πύνα ἀπὸ αὐτῶν ἐξέρχονται, ὅς δὲ τῆ ζώε καὶ τῆ

φυτῶν περιττώματα ἐξ ἄνευ) ἐξ ὁδὸς τῆς δὴν[η] δὲ τῆ ἀραιότητος. ἐν ἧ γὰρ ἀραιότητι καὶ ἐστίν, ἀπὸ αὐτῶν περικλῶς οὐδὲν τι ἐξέρχεται, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, εἰς ὃ ἀνεύξειται τὸ περικλῶς γὰρ τὸ κωλύειται περικλῶς, διὲται τῶν, ἐν ἧ ἀπὸ πλατυθεῖν καὶ σφραγισθῆναι. λίθοι γὰρ ὄσρακται, καὶ τὰ